

Publicerad 2018-10-18 14:58 av danne //

egentligen har jag mera kopplingar till ett annat rovdjur (bilden är besläktad med denna)

Många monologer blir det

Ensamvarg

Alltid har jag trivts med mitt egna sällskap så länge det går att minnas.

Det får en ödesmättat klang när jag säger så, givetvis har jag vänner
kärlek, en rubad relation som blev felstavad när en tår flydde sin trygga värld.

Det är obeskrivligt på många sätt, särskilt just i dag, ord som bara väller fram som lava och kastar sig över
allt levande som betyder något, precis allt i dess mördande väg förgörs...

Kanske är det egot där inne hos vargen som vältrar sig på tom mage.

Vad ska jag fylla denna vargs buk med förnekelse, att jag trivs bäst att vara själv.

visst finns det en njutning i att vara bara med sig själv, att slippa bry sig i hur andra har det, bara ta sig an det
man själv vill.

Men nu när denna varg är utmärglad till den graden, att det inte kanske längre går att återvända tillbaka till
denna glänta där allt fungerade. Utan att bli inkräktad, bortkörd ,jagad och HATAD.

Så mycket jag gjort som varulv kommer jag sakna, men heller inte sörja över.

Jag har ändå en fantastisk värld här utanför som måste ses över...

Att få det att grönska å blomma kräver en hel del omvårdnad som endast jag kan ge till de jag älskar. Så
spring din väg å låt mig utvecklas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren danne // med Poeter.se id #110484 innehar upphovsrätten